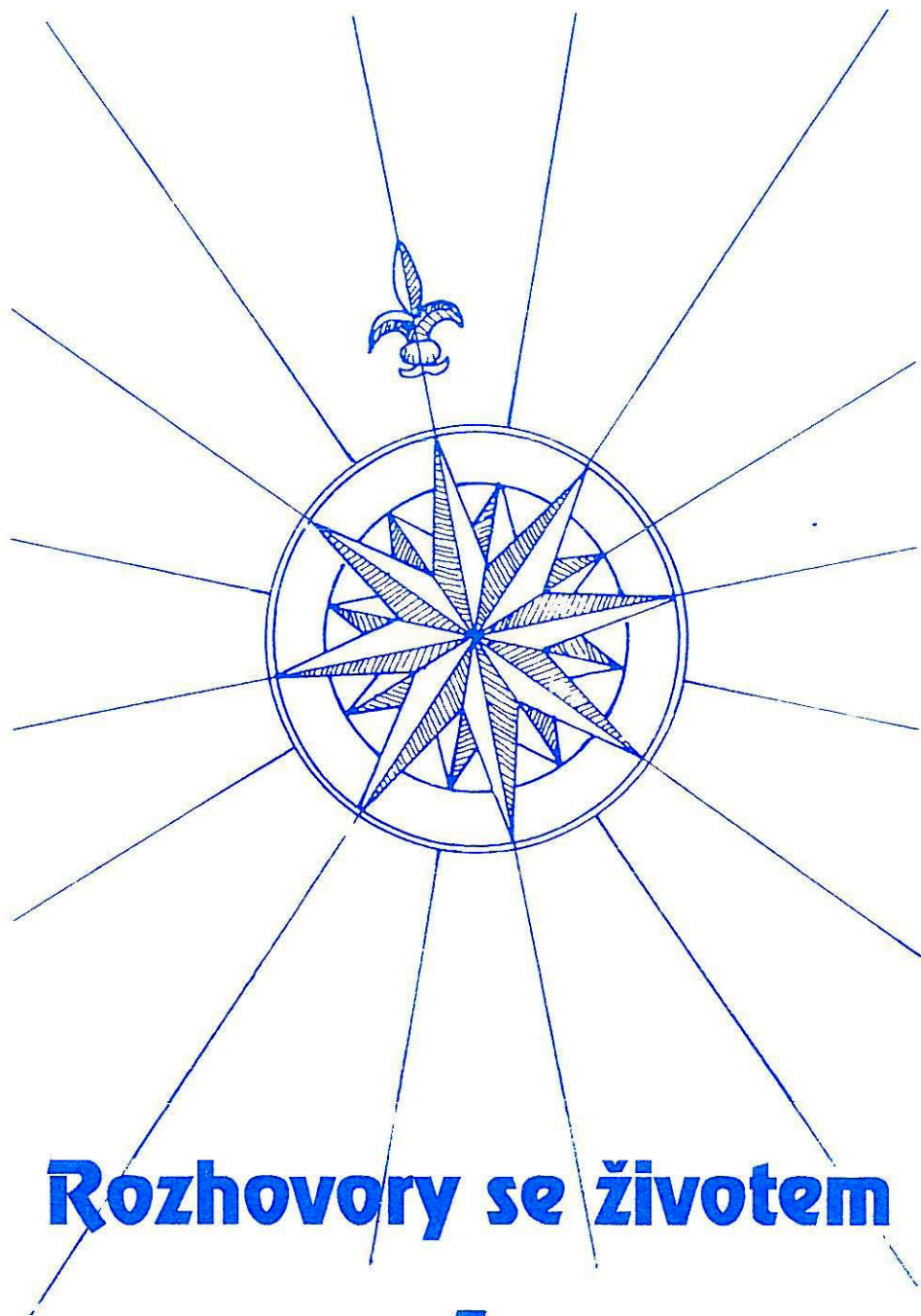

Rozhovory se životem

OBSAH

1. Rozhovor s Ashtar Sheranem-----	4
2. O lásce-----	13
3. Cvičení pro vnitřní koncentraci a uklidnění-----	16

Texty mohou být šířeny za podmínky, že toto se bude dít v nezměněné
a nezkrácené verzi zdarma a bude uveden zdroj
www.rozhovorysezivotem.cz

„V místech, kde buduje duše, je prostor naplněn tisíci rukama, vyzdvíženými ze všech staletí, které se potkávají v tisknutích bratrského znamení a podávají své dílo jedna druhé.“

Otokar Březina: „Hudba pramenů“

Rozhovor s Ashtar Sheranem

Ashtar Sheran je velitelem milionů kosmických lodí, připravených na pomoc obyvatelům země v době strukturálních přeměn jejich planety.

Následující rozhovor byl zaznamenán Mediálním výzkumným ústavem ve Schwalenbergu.

Mír budiž s vámi, obyvatelé planety Terra. Vím, že máte velký zájem o poznatky z našeho života, ale jsem si také vědom toho, že většina z vás je přijme jako fantazii. Rád zodpovím vaše otázky. Uvěříte-li mým slovům či neuvěříte, ponechám rozhodnutí vaši svobodné vůli.

Přicházím z planety Metharia, z hvězdného systému Alpha Centaur. Obyvatelé této planety se vyznačují ve srovnání s obyvateli země vysokým duchovním vývojem. Vedoucí silou našeho života je láska a pomoc kosmickým sourozencům. Naše vědecké poznatky jsou mnohem, mnohem vyšší než poznatky pozemské vědy, ale o tomto faktu nechci příliš hovořit. Předně vám není možné, vzhledem k vývojovému stupni země a vašemu hmotnému životnímu zaměření, naší realitu v celém jejím rozsahu pochopit a nechci, abyste moje slova přijímali jako namyšlenost nebo příliš zdůrazňované sebevědomí. Jsem si plně vědom pravdy, že jediným klíčem k poznání a úspěchu je pokora.

Život univerza má různé formy. Vedle světa, v němž žijete, existují světy, které nejste schopni vnímat. Takovým světem jsou např. fluidální prostory kolem země, světy s překrásnou florou a faunou, kam se člověk vrací po své smrti. Tyto světy tvoří mezistanice mezi vašimi hmotnými inkarnacemi a ačkoliv je jejich existence zcela reálná, pochybuje většina lidí o jejich skutečnosti.

Pochybnosti jsou jednou z největších zábran lidstva v poznání vesmíru a jeho života. Člověk se dobrovolně omezuje jen na vnímání pomocí hmotných smyslů a rozumu. Nejen, že se brání, ale přímo odmítá uvěřit všemu, co hranice této činnosti překračuje. Uzavírá se poznání, že dynamikou všeho života je duch. Ale duch zůstává od samého počátku nadřazenou životní silou ve světě vašem, ale i ve světech nadhmotných.

Naše tělesná struktura se liší od tělesné stavby pozemšťanů tím, že naše podstata je polohmotná. Nedomnívejte se však, že všechny životní prostory univerza, které mají polohmotnou nebo nadhmotnou strukturu, budu je jmenovat „protisvěty“, jsou identické s již jmenovanými fluidálními sférami kolem země.

Protisvěty vytvářejí s hmotnými světy celek. Tyto světy představují silná energetická pole, která se navzájem prostupují. Mají určitou podobnost s vaším univerzem, ale vykazují odlišnou strukturu. Naše univerzum neexistuje zdánlivě pro vaše univerzum a naopak. Přesto existují obě univerza současně.

Pohonné možnosti našich kosmických lodí budou pro vás pravděpodobně čistou fantazií. Nepoužíváme atomovou energii nebo elektrický proud. Máme přístroje, kterými jsme schopni využívat polarizační síly obou dimenzí. Přepneme jednoduše na protisvět a okamžitě zmizí pozemským pozorovatelům naše kosmická loď se vším jejím životem a inventářem. Žádný pozemský radar není schopen zjistit její existenci, protože je s nepředstavitelnou, stále rostoucí rychlostí odmrštěna od hmotného světa do protisvětů. Rychlostí, která je tak velká, že ji nelze ani srovnávat s rychlostí světla. Pro regulaci a řízení používáme určité světelné paprsky. Konstrukce kosmických lodí předbíhá vaše technické a vědecké poznatky o několik tisíciletí.

Na otázku, proč je planeta Terra tak pozadu za našimi technickými poznatky, je jediná odpověď: Největší zábranou pozemského pokroku jsou války a převaha hmoty nad duchem.

Kosmické lodi jsou kulovité krunýře, kolem nichž je připevněn kotouč, jehož plocha je směrem nahoru a dolů polarisovatelná. Dole, pod tímto kotoučem, působí protigravitace při přepólování do protisvěta. Síla tohoto přepólování je regulovatelná. Pro mezihvězdné lety můžeme ještě používat dodatečnou pohybovou sílu, kterou byste pojmenovali jako Hyperdrive s pomocí tachyonů. Oba druhy pohonů mohou být kompenzovány. Změny směru jsme schopni s nepředstavitelnou rychlostí tím, že kotouč lodi sklopíme.

Kosmické lodi mají vlastní pole síly. Potřebují pouze ochranný štít proti vysokému atmosferickému tření. Tento štít je zároveň ochranou proti nárazům meteoritů.

Jak jsem již říkal, jsou obyvatelé planety Metharia ve srovnání s člověkem duchovně vysoce vyvinutí. Vedoucí silou jejich života, tak jako života vašeho, je duch. Pozemský člověk si však není síly svého ducha vědom a podléhá stále znovu vlivu zla, čímž stagnuje svůj vývojový růst.

Vaše bible by nás pravděpodobně nazývala anděly lásky. Slovo anděl odstraňte, ale láska je pro nás nejvyšším posláním života. Láska nás přivádí k vám. Jsme svědky, do jaké propasti se lidstvo řítí. Ve vašem světě vládne duchovní temnota, brutalita, egoismus, bezohledná snaha po moci a bohatství. Tyto vlastnosti ničí všechny drahocenné dary života.

Nyní zcela krátce k otázce stavby kosmických lodí.

Jejich délka je pět, šest a osm kilometrů a jejich šířka, podle typu lodí, tři nebo čtyři kilometry. Mateřské kosmické lodi mají na palubě „létající talíře“, které se po průzkumném letu vracejí zpět na palubu. Nepotřebují vlastní pohonné síly. Jejich pohyb následuje pomocí pozitivně a negativně pólovaných magnetických sil. Mateřské kosmické lodi vyžadují v blízkosti planet, kterým však zůstávají vzdáleny, pro řídicí agregáty zesílený příjem energií. Jejich stavba a start se odehrávají přímo v kosmu. Ale to jsou skutečnosti, které předčí fantazii i největšího utopisty.

Dobří geologové zjistili, že na jednotlivých místech země existují horniny, jejichž chemická a fyzikální struktura byla působením na zemi neznámých sil změněna. Je zcela možné, že tyto změny byly zaviněny přítomností našich lodí, při jejichž startu a přistání vzniká radioaktivní záření. To je důvod, proč zůstávají planetám vzdáleny.

Mojžíš byl tímto zářením popálen. Jak vaše Bible naznačuje, musely zůstat přistávací dráhy našich lodí ostatním Izraelitům uzavřeny.

Mojžíš 19,12: „Vymeziš kolem lidu hranici a řekneš: Sřeďte se vystoupit na horu nebo se dotknout jejího okraje. Kdokoliv se hory dotkne, musí zemřít. Teprve, až se dlouze zatroubí na roh, smějí na horu vystoupit.“

V Americe byl nalezen mrtvý kuň, jehož hlava a krk byly bez masa. Mrtvola koně nekrvácela a vnitřní orgány se rozsypaly na prach. Totéž se stane s člověkem, který vstoupí do nebezpečného okruhu při startu našich lodí.

Při odletu z okruhu vaší hmotné planety musí být pomocí přístrojů přepnuto řízení na protimaterii. V tomto okamžiku vystřelí loď s nepředstavitelnou silou a rychlostí do kosmu a teprve, až dosáhne nejvyšší rychlosti, přepínáme řízení na její vlastní síly. K tomuto manévru jsou používány jako zpětný odraz částice, které jsou menší než fotony. Jejich pomocí dosáhne loď hyperdrive, vyšší než rychlost světla.

Přepólování musí procházet postupně, aby jím netrpěla posádka lodi. Je provázeno nádhernými světelnými úkazy, slunce a planety vašeho univerza zmizí a objeví se nová nebeská tělesa interstelárního prostoru. Naši kosmickou loď byste byli schopni vnímat jako ohnivý sloup, jehož obal je transparentní.

Při přepólování se uvolňují obrovské energie a působí síly, které byly např. schopny rozdělit moře, zadržet Jordán a způsobit okamžité zemětřesení. Kosmická loď je schopna v jediném okamžiku zničit velkoměsto jako např. New York. To není výhružka, jen přiblížení představy zmíněných sil. My nejsme schopni ničit nebo zabíjet. Vedoucí silou našeho života je přece láska.

Přepólování vesmírné lodi znamená současně přepólování jejího osazenstva. V blízkosti země je neprovádíme, abychom zemi neohrožovali. K pozorování země stačí přepólování silového pole. Člověk by byl schopen vnímat postupné přepólování jen jako změnu okolí.

Změněná rotace planety země byla způsobena špatně rozloženým silovým polem, ne nárazy při startu našich kosmických lodí. Pro jejich start existují speciální elektromagnetické dráhy v kosmu.

Snažil jsem se vám vysvětlit tajemství našich meziplanetárních cest. Toto tajemství znamená přepólování.

Vaše věda sice tuší existenci protisvětů, o nichž existují na zemi četné doklady, ale negativní síly nutí pozemské obyvatelstvo reagovat na situace, které není schopno zvládnout, pochybnostmi, negativními myšlenkami a nesprávným rozhodnutím.

My, obyvatelé planety Metharia, máme od Boha a Jeho světů plnou podporu, protože žijeme ve vzájemné lásce, neznáme násilí, zločiny a zlo a věříme pevně v Boží pomoc, se kterou jsme uskutečnili již mnoho experimentů, vedoucích k pozoruhodným výsledkům.

Pozemšťanům chybí absolutní víra v Boha Tvůrce, stejně jako pokora, skromnost a vůle odstranit své chyby. Tím se uzavíráte vyššímu pokroku a vyššímu duchovnímu poznání, které by vám otevřelo tajemství kosmu. Nedostatek duchovní zralosti země potvrzují války, politické a náboženské omyly, dogmatismus a znovu zdůrazňují, vůle k poznání, že nad vši materií vládne duch. Pokud se člověk neskloní před nadvládou ducha, zůstávají mu uzavřeny vyšší poznatky světa vlastního, ale i světů cizích.

Vzhledem k vašemu evolučnímu stupni a z něho rezultující duchovní zralosti dovedeme pochopit vámi odmítanou víru v existenci našich kosmických lodí a nás samých. Rychlosti a technické manévry, které jsme schopni provádět, považujete za přelud podrážděné fantazie a naši pomoc lidstvu si vykládáte jako snahu ovládnout a pódorobit si vaši planetu. Znovu zdůrazňují, že jsme nositeli pomoci a lásky vesmírným bratrům, s nimiž jsme spojeni společným Tvůrcem v rodinný celek. Pomoc bratru je snad i na vaší zemi samozřejmá. Věřte na naši upřímnou snahu pomoci planetě zemi při katastrofách, do nichž se řítí.

Stojíme v harmonickém spojení s obyvateli mnoha planet. Jejich vědecký pokrok jim umožňuje s naší pomocí lety do vesmíru. Jen planeta země činí výjimku. Posudek Kosmického sdružení pro otázky vývoje, harmonie a míru ve vesmíru je jednoznačný: Vývoj země ? Terribilis. (Víc než hrozný, nepopsatelný.)

Obyvatelé země vykazují životu hranice, které neexistují. Pro pozemšťana trvá život jen od narození k hrobu. Přemýšlejte o tom, že by bylo nejnesmyslnějším činem stvořit pro tak krátkou dobu života obrovská univerza. Člověk žije již eóny od svého stvoření a další eóny života stojí ještě před ním. Prochází nesčetnými stupni osobního vývoje pomocí reinkarnací, než dosáhne duchovní čistoty. Další, opět eóny trvající vývoj k dokonalosti ho dovede ke spojení se svým Tvůrcem, Bohem.

Po svém odchodu ze země odchází člověk do nadzemské dimenze, jejíž hodnoty odpovídají duchovním hodnotám, které doposud získal. Vaše nevědomost o duchovních zákonitostech života je vývojovou stagnací, která vyžaduje stále nová znovuzrození na planetách, kde ještě existuje utrpení, bolest, ztráta a fyzická smrt.

Dnešní pozemský člověk není schopen realizovat svoje myšlenky až k samému konci. To je často zjistitelné v oblasti politické nebo

v diplomatických jednáních, která jsou většinou velmi povrchní a málo promyšlená vzhledem k dalším možným konsekvencím. Krátce řečeno, většina mozkového potenciálu pozemšťanů zůstává nevyužita, protože jeho „mozkový převaděč“ podléhá pohodlnosti nebo příliš silnému přesvědčení o vlastní geniálnosti. Jakmile dosáhnou myšlenky člověka určitého bodu, končí jejich aktivita. Člověk je přesvědčen, že již dosáhl cíle, ačkoliv zůstává ještě mnoho nevyřešeného.

Správná myšlenkové školení by mělo začít již v dětství, ale to v pozemských výchovných systémech chybí. Od zrození je lidský mozek programován pozemskou výukou jen na vnější vnímání. Subjektivní programy vnitřního Já jsou potlačovány jako fantazie, váš výchovný systém o ně nemá zájem, protože mu chybí přesvědčení a znalosti o existenci duše a ducha.

To je také jeden z důvodů, proč není člověk schopen myslet dál než ke svému hrobu. Další myšlení je pro něho abstraktní. Ale abstraktní myšlení je mnohdy důležitější než myšlení konkrétní.

Každý z vás by si měl být vědom nesmrtelnosti svého ducha a jeho síly. Duch shromažďuje schopnosti a vzpomínky minulých životů, které jsou zrozením zdánlivě zapomenuty, ale ne ztraceny. Jakmile se duch pozemskou smrtí oprostí ze své hmotné schránky, těla, vybaví se vám opět všechny minulé prožitky, i když jsou tisícileté. Duch a duše mohou mít sídlo v srdeční oblasti nebo v mozku, ale nejsou mozek sám, jak se mnozí domnívají. Mozek je nástrojem ducha, střediskem rozumu a schopnosti myšlení, ale ne myslí samotné, která je pojitkem s neomezenou, vše pronikající myslí kosmickou.

Mozková aktivita je omezena smyslovými a rozumovými aspekty a končí tělesnou smrtí. Aktivita ducha je nekonečná. Duch je schopen dosáhnout rozpětí milionů let a přesto zůstat jako konečný efekt v těle. Nemusí se vždy jednat o tělo hmotné. Stejně ovládá i těla fluidální, jejichž hranice nejsou tak omezené jako hranice těla fyzického. Duch potřebuje ke svému působení instrument, který nemusí být vždy z masa a krve.

Pozemský člověk je zaslepen technickým vývojem, věří jen tomu, co je mu prostřednictvím radia, televize, tisku ap. zprostředkováno. Reprezentanti přírodních věd ustupují před esoterickým poznáním a pravdou. Nesprávné ideologie a teze vedou k analogiím, které

často více lidstvu škodí než pomáhají. Darujte občanu vaší Terra knihu s vědeckými nebo duchovními poznatky. Odloží ji nečtenou zpět. Darujte mu kriminální román a jeho zájem bude veliký, ačkoliv obsah této knihy staví na násilí, brutalitě, lhaní a podvodech.

Zájem člověka je jednou z jeho nejdůležitějších vlastností. Přináší poznání, růst, vývoj. Zájem dnešního pozemšťana je veřejností a často i oficiální kulturou zaměřen na sex, moc, bohatství, egoismus. Výchova budoucích generací opomíjí morální hranice lidských chtíčů a přání. Nectnosti mnohého druhu jsou přehlíženy, jen když přinášejí zisk a peníze. Každé nové politické vedení chce dokázat, že vlastní recept ke spasení světa a každý jinak myslící jedinec je označen za nepřítele. Většina lidstva bez vlastního přemýšlení všemu věří.

Člověk je jednou z nejinteligentnějších životních forem univerza. Intelligence musí být spojena s vůlí a schopností volit cíl, zaměřený na dosažení nejvýše možného vývoje. Je sice potěšující, ale ne rozhodující, pozvedne-li se jedinec nad průměr masy a jako auto-didakt přibírá na ethickém růstu. Všechno lidstvo planety musí růst do vědomí vesmírné sounáležitosti a lásky. Vzájemné nepřátelství mezi národy a jednotlivci je největším omylem, jehož následky blokují etický a duchovní růst, vývoj tvůrčí intelligence celé planety.

Správně vyvinutá intelligence v našich řadách zajišťuje nové zemi astronauty, vědce, umělce, misionáře, kteří vám chtějí přiblížit pravdivost existence Boha a vysvětlit smysl a životní cíl. Ale vy nás nepřijímáte s přátelstvím, naopak zadupáváte v celém vesmíru platící zákony lásky. Jsou-li vám mediální nebo telepatickou cestou sdělovány kosmické a duchovní pravdy, tvrdí často vaše konfesionální a vědecké kruhy, že příjemci si tato učení sami vymysleli.

Vyšší poznatky jsou ignorovány lidskou masou stejně jako jejími vůdci. Tento fakt je jednou z nejzákladnějších příčin nízkého pozemského vývojového růstu. Čím hlouběji vniknete do tajemství mimo hranice hmoty, tím rychleji poznáte důležitost vlastní zodpovědnosti vůči všemu životnímu dění. Úkazy lidské bestiality, kterými v současné době planeta Terra trpí, zmizí. Bůh nestvořil jen pozemského člověka. Stvořil zástupy dalších životů a planet. Na mnohých z nich žijí lidé stejně z masa a krve jako vy, ale lidstvo se domnívá, že jen obyvatelé země jsou pány kosmu a podle toho se také chová.

My, vaši mimozemští přátelé, používáme často formu teleportace. Jako příklad vám může sloužit Carlos Mirabelli, brazilské medium. Na zemi označujete teleportaci jako dematerialisaci těla. Vaše věda si dodnes nedovede vysvětlit, jak je to možné, že živí lidé náhle zmizí a opět se objeví, aniž by jejich tělo utrpělo sebemenší škodu. Odpověď na tuto otázku je jednoduchá: protože nejen tělo, ale i duch existují jako samostatné životní složky. Dematerialisace hmotného těla neznamena zánik jeho životní struktury. Duch a duše jsou ve své struktuře nedotknutelné, jejich existenčním faktorem je věčnost. Tělo je ve své aktivitě podřízeno aktivitě ducha.

Velmi vážným problémem lidstva je jeho stále se zhoršující zdravotní stav a poškozování dědičného potenciálu. Hygiena, chemické a fyzikální terapie nestačí zadržet tělesný propad člověka, poškozují-li své tělo drogami, alkoholem, požívačností a zeslabováním aktivity duše. Uvedu jako příklad u vás tak rozšířené kouření. Zplodiny tabáku otravují nervovou soustavu a krevní cesty, ohrožují buněčný život, zpomalují mozkovou aktivitu, ale zaviňují i nezdravý vývoj a aktivitu jednotlivých orgánů. Nepříznivý vliv nikotinu je zesílen působením alkoholu. Stát a průmysl bojují o zisky z tohoto člověka degenerujícího moru, místo aby bojovaly proti jeho stoupající tendenci. To je jeden z důkazů potlačené inteligence a chybné logiky lidstva.

Vaše atomové pokusy, milí přátelé planety Terra, uvolňují energii, která působí na magnetické pole země. Jeho poškozování vyvolává přírodní katastrofy, zemětřesení, klimatické poruchy, poruchy rotace země, změny mořských proudů a mnoho dalších nepříznivých změn. Pozemské vlády vám zatajují důkazy o katastrofálních následcích jaderných pokusů. Ty jsou otřesné. Nediňte se, že váš svět je v tak velkém nebezpečí. Pohromy, které jste zapříčinili, jsou nesmírné.

Mezi materií naší planety a materií země je pozoruhodný rozdíl. Jakmile máme na palubě kosmické lodi jakékoliv pozemské předměty nebo části oblečení, dochází v našich přístrojích k silným poruchám. To se okamžitě změní, jakmile jsou pozemské předměty odstraněny. Charakter poruch způsobených přímou přítomností člověka je slabší. Ale chceme-li pozemšťana vzít na interstelární let, musíme ho nejprve očistit a aklimatisovat.

Prostředek k prodloužení života je jednoduchý a leží ve vás samých: správné použití duchovní síly. Materie těla podléhá jeho duchu. Vaši lékaři již částečně poznali, že svěžest ducha prodlužuje život. Ale duchovní svěžest je něco jiného, než to, co si člověk pod tímto slovem představuje. Nesmírnou silou pro aktivitu ducha je pozitivní myšlení. Z něho vycházejí energetické impulzy, které oživují a zvyšují funkční intenzitu jednotlivých orgánů. Od pozitivního myšlení jste ještě daleko vzdáleni. Začněte jednou s kontrolou svých myšlenek a odmítněte v zárodku každý impuls k negativním představám, jednání a slovům, namísto polykání tablet. Trpělivost a vytrvalost vás přesvědčí o ozdravující síle ducha.

Nevysmívejte se esoterickým a nadzemským jevům, snažte se je poznávat bez předsudků a povýšenosti, otevření pravdě. To, co si momentálně nedovedeme vysvětlit, nemusí být vždy fantazie nebo pověrčivost. Odstraňte ze svého myšlení dogmatismus. Vytváří bariéru vašemu myšlení.

Neodmítněte vše, co nejste schopni vysvětlit nebo pochopit. Přijde čas, kdy budete vaše nynější myšlenky a úsudky litovat. Evoluci jednotlivců tak jako celých národů nelze zničit. S její pomocí poznáte i své omyly a absurdní představy o Všemocném Bohu, z Něhož všichni a všechno vychází a k Němu zpět se vrací. Vaše univerzum je tvořeno miliardami mléčných drah a je jen kapkou velkého celku, který Bůh řídí a naplňuje životní silou. Učte se lásce, pokoře a vděčnosti, učte se věřit v sílu ducha a v Boha, Tvůrce vašich životů.

To je moje poselství na vás, milí bratři planety Terra.

Mír s vámi !

Asthar

O lásce

Jednou darovanou čistou, opravdovou lásku nelze ztratit. Její energie v nás zůstává jako hřející paprsek po celý život. Láska je pro člověka symbolem jistoty, štěstí a vnitřního naplnění, pokud jsou její hodnoty a formy slova láska hodny. O čisté a pravé lásce je hodně hovořeno a psáno. Pravděpodobně proto, že ji člověk jen tuší a touží po ní, ale ne každý má možnost ji poznat. Častěji je to, co nazýváme láskou, jen krátké vzplanutí ohně, po němž dříve nebo později zůstává v srdci šedivý popel.

Láska, nejvyšší životní atribut, je základním článkem vesmírného evangelia. Spojuje a udržuje život celého kosmu. Většina lidí netuší, že zdroj tohoto nádherného, nevysychajícího pramene míru, krásy, bezpečí a jistoty nosí v sobě. Proto narážejí při každém kroku na životní problémy a zlo, oplácení stejné stejným, aniž by si uvědomili, že v celém vesmíru neexistuje místo, kam by mohli před následky svých nedobrych myšlenek a činů prchnout. Nařikají nad nespravedlností Boha a světa a odmítají poznání, že strůjcem jejich bolestí a nezdarů, které zasévali a nyní musí sklízet, je nedostatek lásky.

Člověk by se měl po celý život snažit čistou lásku poznávat a žít, zaposloucháním se do ticha svého nitra. Láska je projevem ducha, vyrovnávající silou mezi duchem a vnějším životem. Nevyšuje se, neklade nároky, nezotročuje, tiše odchází, kde není vítána a odpouští, kde byla zraněna. Odpuštění je současně porozuměním a pomocí pro všechny, kteří lásku doposud neznají. Růst čisté lásky začíná pozitivním myšlením, realizovaným ve slova a skutky denního života. Necháme-li negativní myšlenky růst, potlačí jejich síla energii lásky a zatěžuje stále víc náš současný i budoucí život.

Kde je pravá láska? Tam, kde neexistuje násilí, strach a sobectví, tam, kde je přítomen On. V dobrém slově, úsměvu a pochopení, v pomoci potřebnému, v náručí matky, v ochraně slabších. Na zemi je pravá láska vzácná. Proto prochází lidstvo stále novými inkarnacemi, provázenými bolestmi a utrpením, důsledky nedostatku vzájemné lásky.

Pro lásku lidé umírají, ale i vraždí a kradou. I v těchto negativních činech zůstává v pozadí láska, ale láska nepochopená, spoutaná egoismem, bezohledností a nevědomostí. Nevědomost je synonymy

mem pro nedostatek snahy po poznání, pro chybějící kontrolu a ovládání sebe sama. Nevědomost neomlouvá přestupky proti lásce.

Marně uctívá Boha ten, kdo není schopen čisté lásky, protože není schopen cítit Jeho stvoření. Milovat toho, kdo je nám milý a blízký není těžké. Ale oplácet láskou tam, kde jsme zraňováni, je činem velké a silné duše, čerpající přímo z pramene Božství. Mnoho věřících přizpůsobuje Boží lásku vlastním představám a konfesijnálnímu přesvědčení.

Voda jednoho a téhož oceánu omývá břehy mnoha zemí pod různými jmény a přesto zůstává nezměněna. Stejně tak Bůh, nejvyšší kosmická inteligence a láska, je stejnou měrou zastoupen v každé konfesi a věrouce, v každé filozofické náboženské nauce a systému.

Člověk však rozbíjí tuto jednotu dělením na různé konfesijní společnosti, které, ačkoliv vycházejí z nauky společného Boha, jsou přesvědčeny, že jen ony samy mají pravdu. Tím dochází k rozporům a nesnášenlivosti. Zapomínají, že i nejcennější idea je určena k zániku, jakmile ustrne v dogma. Pak nevidí Boha v Jeho podstatě, ale tak, jakým Ho dělají sami. I fanatismus je projevem nedostatku lásky a neznalosti konečného cíle. Staví zábrany, které brání dalšímu poznání a růstu.

Přítomnost Nejvyššího a pomoc Jeho lásky hledáme obvykle jen tehdy, kdy nás přepadne strach, kdy potřebujeme ochranu a pomoc, kterou nám země nemůže dát. Boha nestačí jen uctívat, Boha se musíme snažit vnímat ve svém nitru, protože On je stále s námi i v dobách, kdy ho zapíráme a ponižujeme. Návštěvy chrámu a pobožnosti mají svoji cenu, protože přispívají k morálce lidstva a učí spořádanému životu. Ale neučí nás najít spojení s Ním ztišením do vlastního nitra. Boha nelze vidět. Boha lze jen zažít jako sama sebe v Něm.

Gustav Meyrink odpovídá v knize „Zelená tvář“ na otázku, zda uvidíme Boha, slovy: „Uvidíte Jeho očima sama sebe.“ To je potvrzením, že člověk ve srovnání s ostatními tvory vlastní něco, co je Bohu podobné. „Bůh stvořil člověka ke svému obrazu.“ Říká-li Sokrates: „Poznej sama sebe“, vyzývá k poznání podobnosti člověka a Boha, k poznání jeho vnitřní podstaty. I indický zasvěcenec Ramana Hararši potvrzuje přítomnost Boha v člověku, když

hovoří o čistém vědomí, našem vnitřním Já jako o části Tvůrce samotného.

Bůh je láska. Kde zůstává láska člověka ? Neumrtvujeme často tento Božský podíl zesíleným egoismem a bezohledností ke všemu Jeho stvoření ?

Jakmile se naučíme poznávat lásku k Lásce, překročíme hranice zákonů karmy a znovuzrození a náš duch se rozepne do kosmického prostoru, provázen blažeností, která dosáhne vrcholu splutím s Božským celkem, objímajícím celý vesmír.

K poznání pravé lásky docházíme pochopením, pomocí, podporou našim bližním, pokorou a vděčností vůči svému Tvůrci. Nejúčinnější silou lásky je čistota myšlení. Učme se milovat ! Láska hory přenáší, láska je všudypřítomná a všemocná. Spojuje národy a žehná nepříteli, kterému vyráží zbraně z rukou. Bez lásky stagnuje veškerý životní princip a vývoj jeho existenčního prostoru, protože chybí vše objímající a budující životní síla - láska.

Účelem lidského života je návrat tam, odkud vyšel. Forma a čas návratu jsou různé. Každý má svou vlastní cestu, vedoucí k sebe-upamatování. Ale kolik z nás ji opravdově hledá ?

Na housle, flétny, na pozouny hrajem
a slovy hledáme svůj Svátý grál.
Už dávno by se země stala rájem,
kdyby ta slova vítr neodvál.

Kdyby ta slova vítr neodvál,
kdybychom sami vítr nedýchali.
Kdyby z nás každý více miloval
a kdybychom si méně lhali.

Kdybychom vzali své dny do ruky
jak sadař bere k vysázení stromky;
vyťali hlízy, kazy, zlozvuky
i ty, jež v píseň vklouzly nevědomky.

Václav Renč

Cvičení pro vnitřní uklidnění a koncentraci

Cvičení č. 1

- a) V dobře vyvětraném prostoru ležíme nebo sedíme, podle toho, co je komu příjemnější. Uvolníme celé tělo a obrátíme pozornost na dech. Nejméně 10 minut dýcháme pomalu, volně a vědomě pozorujeme, jak se naše bránice v pravidelném rytmu zdvihá a klesá.
- b) Po 10 minutách opakujeme při každém vdechu a výdechu v sobě tiše větu: „Jsem v Bohu a Bůh je ve mně“.
- c) Sledujeme dále svůj dech a představujeme si, že dýcháme celým tělem. Pokožkou, svaly, všemi orgány. Než ovládneme toto cvičení, pomáhá představa, že tělo je houba, která nassává dech všemi póry. Cvičit můžeme tak často, jak často nám to povinnosti denního života umožní.

Cvičení č. 2

- a) Opět začneme uvolněním těla s pozorností upřenou na pravidelné hluboké dýchání.
- b) Přibližně po 10 minutách si uvědomíme a živě představujeme, že máme uprostřed prsou slunce, zdroj síly, tepla, zdraví, lásky, klidu a míru. Vdechujeme toto slunce s plnou silou soustředěné představivosti, až cítíme, jak nás jeho teplo plní a zahaluje. Naše myšlení je naplněno jistotou:
Vdechuji sílu, síla mnou prochází, vydechuji slabost.
Vdechuji zdraví, vydechuji vše, co mému tělu neprospívá.
Vdechuji a vydechuji lásku ke všem a ke všemu, co mne obklopuje.
Podle toho, v jaké životní situaci, duševním a tělesném stavu se nacházíme, můžeme vdechovat naději, trpělivost, víru, mlčení, krásu, pokoru, vděčnost ap.

Cvičení č. 3

- a) Tělo je naprosto uvolněné a opět pozorujeme asi 10 minut pravidelný rytmus dýchání. Představujeme si, že uprostřed našich prsou je slunce nebo hluboká, čistá studánka.
- b) Při vdechování nabíráme ze studánky plným dechem sluncem prozářenou životní sílu - pranu - a zadržíme ji na okamžik spolu s dechem ve středu prsou.
- c) Prosycuji pranu životem ... Jakmile domyslíme tuto větu, vedeme zadržanou pranu do nohou a prsty ven. To opakujeme 10 až 30krát.
- d) Při dalším cvičení vedeme pranu do rozpatých paží a pomalu prsty rukou ven. Opět 10 - 30krát.
- e) Dále vedeme pranu do hlavy a temenem ven.

V závěru každého cvičení, a to je velmi důležité, prosycujeme pranu klidem, mírem a vedeme ji prsty u nohou, u rukou a temenem hlavy ven.

Opět můžeme volit podle vlastního cítění prosycování prany láskou, zdravím, silou ap. jako při cvičení č. 2.

Cvičení č. 4.

- a) Uvolnění sledujeme pravidelnost dýchání. Přibližně po 10 minutách přeneseme představu dýchání do spodních částí nohou až po kotníky a dýcháme tam slovo víra.
... Vdechuji víru ... vydechuji víru ... přitom udržujeme stálou pozornost v nohou ve výši kotníků. Tak cvičíme každý den 10 až 30 minut, celý měsíc, tak často, jak je nám to možné. Postupem doby cítíme, jak naše nohy ožívají.
- b) Po měsíci přesuneme toto dýchací cvičení do kolenou se slovem naděje: ... Vdechuji naději ... vydechuji naději ... a opět cvičíme celý měsíc. Pak postoupíme do oblasti pohlavních orgánů se slovem láska.
Další měsíc do pupeční krajiny se slovem život.
Do středu prsou vstupujeme se slovem soucítění.
Do krčního důlku se slovem slovo.
Konečně sedmý měsíc vdechujeme do důlku mezi obočím slova: poznání, klid a mír.

Doba jednoho měsíce je na ožívování těchto duchovních center, čakr, poměrně krátká. Čím déle cvičíme, tím silnější je jejich oživení. Výhodná doba cvičení pro jednotlivé čakry jsou tři měsíce. Každý z nás je vlastní osobnost a reaguje jinak. Nesrovnávejte své úspěchy s úspěchy ostatních. Nejcennější vlastností při těchto cvičeních je mlčení, trpělivost a vytrvalost.

Ten, kdo se rozhodne a vytrvá, je odměněn poznáním, zdravím a hlubokými pozitivními změnami probíhajícího života.

Pomůcka k tiché koncentraci

Vleže nebo vsedě uvolníme a zklidníme tělo.

S plně soustředěnou pozorností tlačíme prstem doprostřed prsou. Po určité době prst odtáhneme. Tlak, který stále ještě cítíme, sledujeme tak dlouho, až zmizí. Toto cvičení opakujeme tak často, až se naučíme soustřeďovat nerušenou pozornost doprostřed prsou.

Vysvětlení k obrázkům:

Kříž a pozice jógy jsou symbolem spojení křesťanské cesty lásky s východní cestou moudrosti. Měsíc a slunce v hlavě symbolizují rozum - slunce a cit - měsíc.

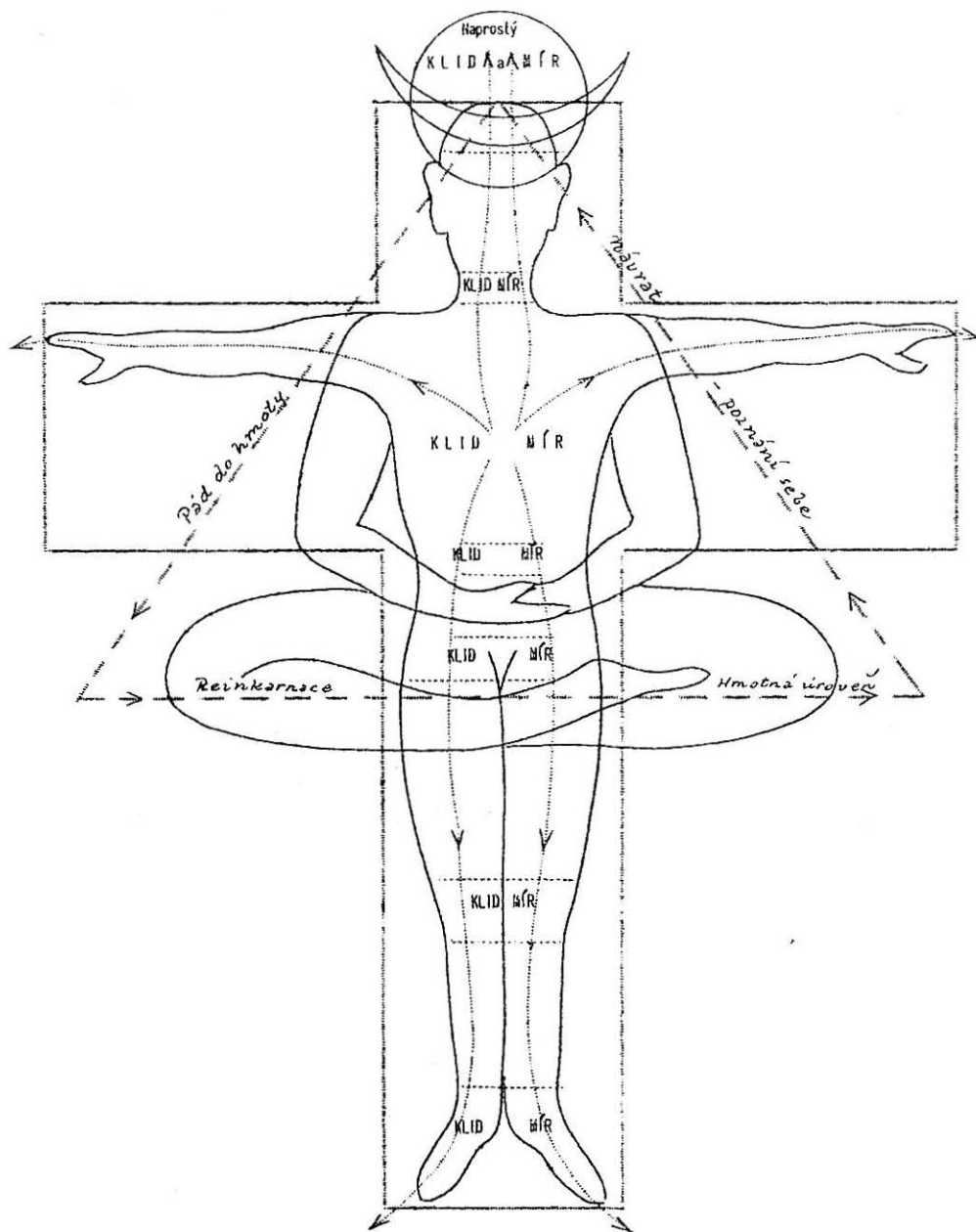
Trojúhelník je symbolem duchovního vývoje člověka.

Šipky vedené z nitra zobrazují dechové cvičení č. 3.

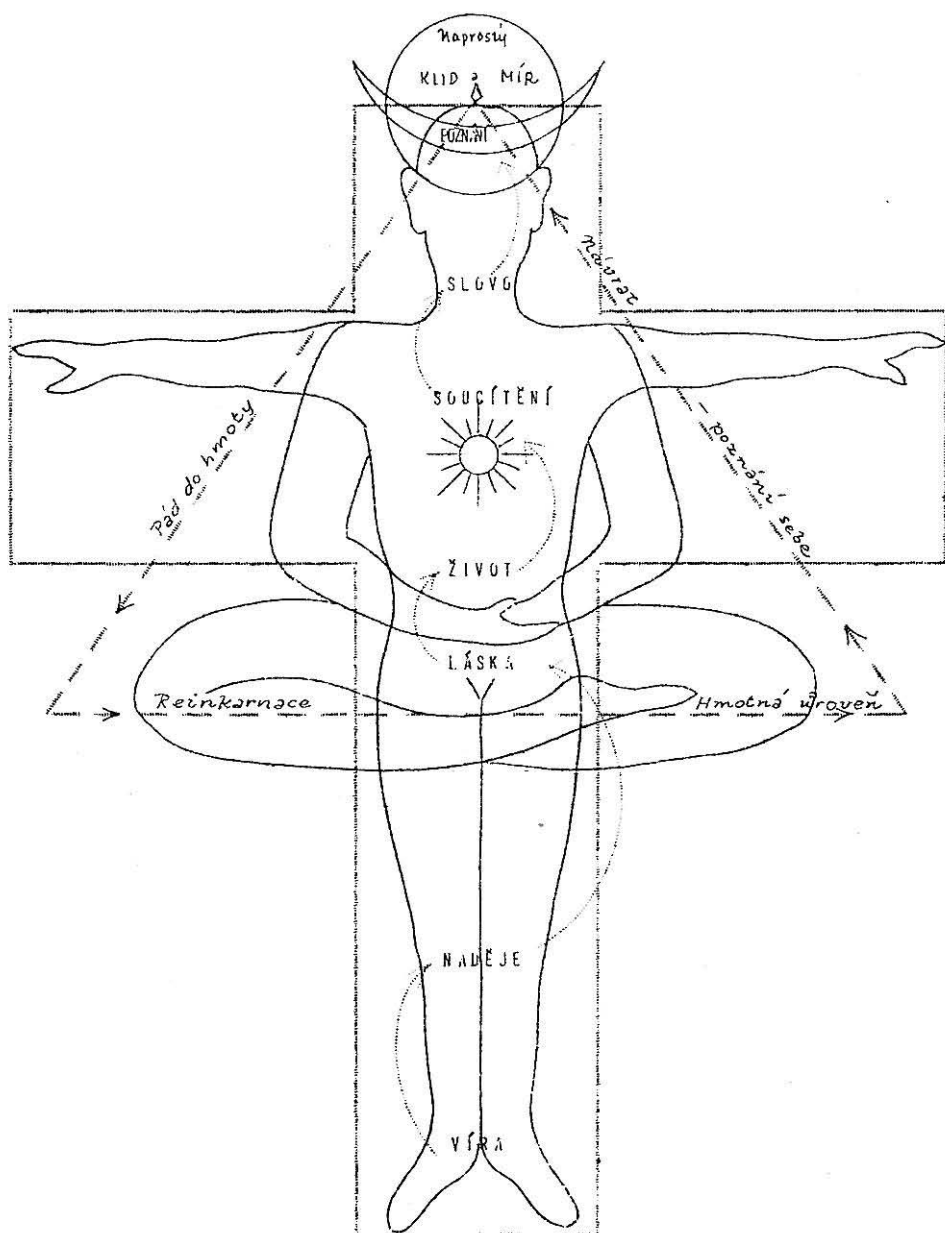
Šipky vedené obloukovitě od nohou dechové cvičení č. 4.

Každý z nás je v současné době svědkem toho, jak se snaží negativní síly získat nadvládu nad člověkem. Proto je důležité před každým cvičením, v němž otevíráme svou auru příjmu kosmické životní energie, prosit Boha nebo duchovního průvodce o ochranu a vedení.

Cvičení č. 3

Cvičení č. 4

V uvedených cvičeních je hovořeno o životní síle, *praně*.

Prana je sanskritské slovo a znamená „dech“. Již ve Starém zákoně je hovořeno o praně jako o „dechu života“.

Éterické tělo člověka přejímá tuto energii pomocí duchovních center, čakr, z nichž je vedena nervovými dráhami do celého těla, jako život udržující a budující síla.

Prameny staré moudrosti uvádějí, že při stvoření lidského těla se na vzniku jeho nervového systému podílely přírodní bytosti, nazývané *devas*. Tyto bytosti pomáhají člověku až dodnes čerpat v přírodě uklidnění a posilu tím, že ho zásobují pranou, energií života a růstu.

Devas jsou energetickými staviteli přírody. Proudění jimi uvolňovaných energií pronikají půdou, vzduchem a prostupují veškerý život celého kosmu až do mentální sféry. Jsou schopny přijímat myšlenky člověka a odpovídat na jejich světlo zesíleným zářením barev a vůní květin, šuměním lesa nebo vod. Devas žijí vědomím, že jsou dílčím aspektem Tvůrce a nepodléhají pozemské polaritě. Pročistují a řídí vývoj rostlinného života, ovládají síly přírodních elementů, s nimiž úzce spolupracují. Po své smrti plní dále úkoly v astrálním světě. Devas milují světlo, slunce a lásku člověka k přírodě, kterou využívají jako sílu pro sebe samé, ale i pro celou rostlinnou říši.

V minulosti bylo spojení člověka s přírodou mnohem vroucnější a znalost jejího života mnohem hlubší. I dnes pocítí člověk příliv síly a uklidnění, opře-li se např. 10 až 20 minut o kmen vzrostlého stromu, z něhož proudí za pomoci *devas* do lidského éterického těla prana. Stejná, tělo osvěžující energie proudí ze sluncem ozářené skály nebo z čisté lesní studánky, z blízkosti vodopádů a horských pramenů.

Domovem *devas* je les, zahrada, vše, kde jsou stromy, zeleň listů a barvitost květů. S těmito láskou se vyžívajícími bytostmi můžeme v přírodě hovořit a děkovat jim za jejich služby. I když je nevidíme, můžeme si být jisti, že vděčně a s radostí přijímají energii našich slov.

Tomu, kdo chce blíže poznat fascinující podrobnosti ze života těchto přírodních bytostí, doporučuji knihu: Sir George Trevelyan: „Der Findhorn Garten“, Frank Schickler Verlag, Berlin 1981, nebo „The Findhorn Garden“, Harper-Row Publishers, New York 1975.

Mediálně nadaní jedinci jsou schopni devas, skřítky, víly, trpaslíky a všechny další přírodní éterické bytosti, které jsou pro většinu lidí jen pohádkovou fantazií, vnímat a hovořit s nimi.

Člověk, který je schopen pochopit nádheru, čistotu a nesmírný význam přírody pro život vlastní, ale i pro život celého kosmu, bude přijímat její dary s úctou a láskou, protože příroda je katedrálou Nejvyššího, z Něhož proudí prana života a lásky.

Moudrý muž měl vysvětlit, proč je navzdory množství práce a úkolů, které musí denně plnit, stále usměvavý, klidný, plný míru a porozumění ke svému okolí.

Muž odpověděl:

„Když stojím, tak stojím.

Když sedím, tak sedím.

Jestliže jdu, tak jdu a jestliže mluvím, tak mluvím.“

„Ale to my děláme také,“ volali přítomní.

Moudrý muž se usmál a řekl:

„Ne, vy když sedíte, tak již stojíte. Když stojíte, běžíte a běžíte-li, jste již v cíli.“

Existují dvě skupiny lidí. Roztržití a soustředění. Roztržití poletují celý den jako motýl od jedné květiny ke druhé a nejsou schopni vnímat krásu jejich barev a cítit jejich vůni.

Člověk soustředěný prožije každý okamžik dne a života jako dar, který ho naplňuje obdivem, silou, láskou ke všemu stvoření a jeho nitro věčným jarem.